

koordynowanie działań na poziomie europejskim, co wymaga oczywiście zaangażowania wysiłku na wszystkich poziomach: lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim.

Szczególną uwagę zwraca się na nowe podejście do rozumienia mobilności w mieście. Proponuje się przede wszystkim optymalizację wykorzystywania różnych środków transportu w podróżach oraz tworzenie współmodalności pomiędzy różnymi środkami publicznego transportu zbiorowego wraz z uwzględnieniem taksówek i transportu na żądanie, a także różnymi rodzajami transportu indywidualnego – w tym podróże piesze.

W zakresie zrównoważonego rozwoju transportu miejskiego dostrzega się ogromne wyzwanie, polegające na kompromisie pogodzenia ze sobą rozwoju gospodarczego miast i dostępu do nich z uwzględnieniem poprawy poziomu życia i ochrony środowiska. Z tego też względu konieczne jest podjęcie wspólnych działań na rzecz poszukiwania ambitnych i innowacyjnych rozwiązań dla transportu miejskiego, zapewniając mniejsze zanieczyszczenie miast, łatwiejszy dostęp do nich oraz upłynnienie ruchu ulicznego. Aby sprostać tym wyzwaniom, zapisano w Zielonej Księdze kilka kierunków działań:

- W kierunku płynnego ruchu w miastach:
 - dostrzeżono brak jednolitego rozwiązania pozwalającego na ograniczenie zatorów ulicznych; postanowiono jednak propagować rozwiązania promujące podróże alternatywne wobec podróży prywatnym samochodem osobowym z uwzględnieniem wzrostu ich bezpieczeństwa (podróż piesza, jazda rowerem, motocyklem lub skuterem, środkami publicznego transportu zbiorowego), ale również podróże kombinowane z wykorzystaniem różnych środków transportowych, wspierając współmodalność; w wyniku walki z zatorami ulicznymi władze miast powinny wprowadzać także inteligentne i adaptacyjne systemy zarządzania ruchem;
 - podróż piesza oraz jazda rowerem powinna stać się bardziej atrakcyjna dla mieszkańców; w tym celu władze miasta powinny stawiać na budowę odpowiedniej do tego infrastruktury; powinny również powstawać inicjatywy w miastach, firmach i szkołach, mające na celu promocję tego typu podróży, np. poprzez gry związane z ruchem ulicznym, ocenę bezpieczeństwa drogowego lub pakiety edukacyjne;
 - zadaniem jest również optymalizacja wykorzystania prywatnego samochodu osobowego w podróży – np. poprzez wspólne użytkowanie jednego samochodu (tzw. car-sharing); ma to na celu promowanie podróży w sposób racjonalnego wykorzystania pojemności samochodu osobowego (choćby poprzez wspólne dojazdy) – zwiększając liczbę przewożonych przez nie pasażerów; innymi możliwościami są również: telepraca, telezakupy (tzw. wirtualna mobilność);
 - sugeruje się również wdrażanie odpowiedniej polityki z zakresu parkowania i wprowadzania ograniczeń dla ruchu samochodów osobowych w centrach miast; opłaty parkingowe mogą skutkować w okresie długoterminowym do zniechęcenia do korzystania z prywatnych środków transportowych (odpowiednia taryfa parkingowa powinna polegać na bezpłatnych parkingach na peryferiach oraz zastosowania wysokich opłat w obszarach centralnych); zwraca się tu uwagę również